

[Inger Merete Nordentoft.]

tale om dengang. I dag har vi hørt, at både det ærede medlem hr. Fibiger og det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen er tilhængere af, at 21 års valgretsalderen bliver indført. Vi har hørt det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen spå, at vi får den kommunale valgretsalder nedsat til 21 år. Det er kedeligt, at de samme synspunkter ikke gjorde sig ligeså stærkt gældende i 1946, da vi fremsatte forslag om, at valgretsalderen skulle nedsættes. Der synes at være en tilbøjelighed til at manifestere sin positive interesse for valgretsalderens nedsættelse, når denne sag ikke er på dagsordenen.

Løvrigt må det erkendes, at man har gjort et skridt for at komme de moralske hekseprocesser til livs ved at tillade dem, der vitterligt fører et forargeligt levned, at deltage i menighedsrådsvalgene, hvis de føler trang dertil. Det er efter min mening helt rigtigt, men jeg synes også, at man burde have givet dem adgang, der ved åbenlyst at fornægte kristentroen stiller sig i afgjort modsætning til folkekirken. Denne bestemmelse rummer nemlig også muligheder for visse hekseprocesser. Sålænge man er medlem af folkekirken, må man også have ret til at deltage i valgene, og jeg kan ikke gå ind for denne indskrænkning i medlemmernes ret.

Bestemmelsen om indskrænkningen i menighedsrådenes indstillingsret til gavn for de præster, der ikke opholder sig her i landet, finder jeg derimod forståelig og rigtig.

Løvrigt er lovforslaget så omfattende, og det er så langt hen på dagen, at jeg her vil nøjes med de fremførte bemærkninger om de væsentligste ændringer; de øvrige går jeg ud fra der vil blive lejlighed til at behandle i det udvalg, hvortil sagen formentlig bliver henvist.

Evald Christensen: Menighedsrådsloven, som vi skal til at ændre, daterer sig jo fra 1922 og havde den daværende kirkeminister J. C. Christensen til fader. Det lå J. C. Christensen meget stærkt på sinde, at når kirken var folkets kirke, skulle folket også have ledende indflydelse ved afgørelsen af kirkens forhold. Læser man hans forelæggelsestale, forstår man, at hans tanker med denne lov har været rettet både mod kirkens ydre og indre forhold, selv om det

vel nok var kirkens ydre ordning, han særlig tænkte på. Han ville altså have, at rigsdagen skulle have lov til at være bestemmende til begge sider eller måske bedre udtrykt: at de ydre kår blev således, at de så lidt som muligt hindrede kirkens indre liv og udvikling.

Man taler nu så meget om, at kirkerne står tomme og menighedslivet afsvækkes, og nogle vil delvis skyde skylden på den form for styrelsen af folkekirken, som menighedsrådsloven er udtryk for, hvad jeg imidlertid ikke tror på. For det første er jeg slet ikke sikker på, at der går færre i kirke, end der gjorde i den tid, man kalder de gamle dage, når vi da ikke skal tilbage til tiden, da man tvang folk til at gå i kirke. Efter min erfaring er vore kirker mange steder velbesøgt og ofte virkelig godt besøgt. For det andet har jeg ikke megen tilbøjelighed til at give dem ret, der stadig klager over afsvækkelse i menighedslivet; dog skal det villigt indrømmes, at der er intet at rose sig af, men det var der vist heller ikke i de tider, som kaldes kirkens store tider.

Fra dette kommer jeg naturligt til det, debatten i dag drejer sig om, nemlig de foreslåede ændringer i lov nr. 280 af 30. juni 1922 om menighedsråd.

Jeg vil først nævne valgretsalderen, som er sat til 21 år. Jeg ved jo nok, at mange i dette høje ting vil holde på 25 års valgretsalderen, også til rigsdagen, når dette spørgsmål vel sagtens inden længe kommer til at foreligge til afgørelse, men dermed er jo ikke sagt, at 25 års alderen kommer til at gælde. Nej, det bliver sikkert myndighedsalderen, der bliver valgretsalderen til rigsdagen, og hvorfor skulle så den samme alder ikke gælde ved valg til menighedsråd? Man kunne måske endda som J. C. Christensen sige, at det var helt på sin plads, at man der gik i spidsen. Ja, man kunne måske også føje til, sådan som jeg ser på det, at skulle der kunne være tale om mindreåriges valgret gennem deres forældres afstemninger, så kunne der være særlig grund til det her ud fra rent kirkelige grundsætninger. Imidlertid regner jeg med, at 21 års valgretsalderen kommer til at gælde.

Det næste spørgsmål, bortfald af tilmeldingspligten, vil for mange blive vanskeligere at tage stilling til. Det glædede mig at høre det ærede medlem hr. Fibiger tage